BOVEN
HET MAAIVELD

DOOR HERMAN HAVERKATE

Tweewekelijkse rubriek over architectuur in de regio

foto's Carlo ter Ellen

Milieupark op de Westermaat

Kan een vuilstort mooi zijn? Eigenlijk niet, maar er zijn uitzonderingen. Uitgerekend in Twente ligt de lat de laatste tien jaar hoog. Met de bouw van de afvalverwerkingsfabriek van Maurice Nio (BDG) op de Boeldershoek in Hengelo en de futuristische hal van Kas Oosterhuis op de Elhorst Vloedbeld te Zenderen is er min of meer een lijn ingezet van kwalitatief hoogstaande gebouwen die op een mooie manier zijn ingepast in het landschap.
Ook het nieuwe onderkomen van Twente Milieu op de Westermaat in Hengelo past in de traditie. Mooi wordt de entourage in dit 'verrommelde' bedrijvengebied tussen Hengelo en Borne waarschijnlijk nooit, maar de vormgeving van het nieuwe gebouw mag er zijn, zoals ook de naamgeving al suggereert. Ging je vroeger gewoon met je rotzooi naar de afvaldump, tegenwoordig betreed je een milieupark. Afvaldumping als uitje, heilzaam voor de mensheid en het milieu.
Het ontwerp is van BDG Architecten uit Zwolle, toevallig ook de ontwerpers van de vuilverbranding op de Boeldershoek. Tien jaar later vormt hun plan de basis voor een facelift van een terrein dat tot voor kort één van de meest haveloze plekken van Hengelo was. Drie nieuwe gebouwen werden er gerealiseerd. Behalve om een kantoor gaat het daarbij om een opslag en een stalling/wasplaats voor de immer af en aan rijdende vuilniswagens. Ondanks het verschil in functie en grootte presenteren de drie gebouwen zich als een eenheid. Materiaal en vormgeving maken dat je het complex als een samenhangend geheel ervaart.
Met gevoel voor de omgeving zochten de architecten inspiratie in het omringende Twentse landschap. De zwarte kunststof planken waarmee alle drie de gebouwen zijn bekleed verwijzen naar de boerderijen en schuren in het nabijgelegen landgoed Twickel. Ook de speels verspringende daken van de twee grote hallen roepen dat beeld op. Hun functie is puur bedrijfsmatig en industrieel, maar hun verpakking is landschappelijk en zacht, alsof er hier niet met afval wordt gewerkt maar met koeien, kippen en varkens.
De onmiskenbare blikvanger is het kantoor. Dat ligt het dichtste bij de straat en fungeert min of meer als vlaggenschip. De architectuur is er ook het meest uitgesproken. Dezelfde zwarte gevelbekleding, maar wel met een ander dak en met een groene moslaag die de bovenzijde bedekt. *Eyecatchers* zijn de grote, onregelmatig geplaatste ramen die het gebouw aan alle kanten opsieren. Ze zijn verpakt in grote kozijnen en breken het kantoor letterlijk open.
Hier in het Milieupark Hengelo lijkt er niets meer te verbergen en is de architectuur zo voorbeeldig en afgewogen dat je er bijna achterdochtig van zou worden.

www.tctubantia.nl/maaiveld